

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

เพลिनกับคลื่นของกิเลส

ก่อนจึงหัน

วัดสำเพ็งแหละวัดนี้ ยั่วเย้า ๆ พระไม่ใช่บ่อย ๆ นะ วันหนึ่ง ๆ มาตั้งหลาย ๆ องค์ ไหลเข้ามา ๆ ไม่ทราบว่าได้หน้าได้หลังอะไรหรือไม่ เรายังแน่ใจเหลือเกินว่าไม่ได้แหละ มาอีกมาแบบเรา เราเป็นยังไง อยู่แบบเรา ไปแบบเรา แบบเซ่อ ๆ ไม่เอาไหนนั่นแหละ พากันคิดนะพระ เลอะ ๆ เทอะ ๆ เวลาเนี่ยมากองอยู่กับพระเราหมด พระในประเทศไทยนี้รวมกองส้วมกองถ่านเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไม่เอาไหนเรื่องศีลเรื่องธรรม บวชเข้ามาแล้วเดินไปตามโลกตามสงสาร เรียนนอรรถเรียนธรรมก็เรียนเพื่อเหยียบขึ้น ปีนขึ้นไปหาความสกปรกส้วม ๆ ถ่าน ๆ อย่างนั้นแหละ

ธรรมเลิศเลอมันไม่มองดู มองดูแต่บุตรแต่คู่อื่นๆ เพราะฉะนั้นไปที่ไหนจึงมีแต่บ่นกันทั่วโลกดินแดน ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำประการใด มันไม่ได้ประกันความทุกข์ให้แน่ ถ้าไม่มีธรรมแทรกในใจ ปฏิบัติตัวให้มีขอบมีเขต นั่นแหละคือกำแพงกันความทุกข์ไม่ให้ไหลเข้ามา ความสุขก็ท่วมท้นภายในจิตใจ มันไม่ได้สนใจนะเวลานี้คลื่นของกิเลสเต็มหมดทั่วโลกธาตุ ออกมาแฉะไหน ๆ มุมใดมองไป มีแต่คลื่นของกิเลส ๆ เราเพลिनกับคลื่นของกิเลสเป็นบ้าไปละนะชาวพุทธเรา ชาวพุทธชาวพระเราเป็นบ้าไปเลยเวลานี้ มันเป็นอย่างงี้ทุกที่มีตาก็มี ทำไม่ถึงเอาไปใช้ตั้งแต่เพื่อส้วมเพื่อถ่านอย่างเดียว ใช้เพื่ออรรถเพื่อธรรมไม่ได้หรอก

ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ พระพุทธเจ้าสอนไว้เป็นเครื่องมือสำหรับอรรถธรรมหาความสุขเข้าใส่ตัวเอง ทำไมมันหาตั้งแต่กองทุกข์ ๆ หาส้วมหาถ่าน โหย เลอะเทอะมากนะเวลานี้ เอาธรรมจับมันจะดูไม่ได้นะ เมืองพุทธเราเนี่ยแหละ เมืองพุทธเมืองพระเราเนี่ยแหละมันจะดูไม่ได้เลยจริง ๆ โห น่าทุเรศนะ เราไม่ได้ประมาท เอาธรรมพระพุทธเจ้าจับละซี พระพุทธเจ้าไม่ฉลาดแหลมคมรู้แจ้งแทงทะลุสอนโลกได้ยังไง ใครจะลึกลับยิ่งกว่ากิเลส ตัวหลบตัวซ่อนคือกิเลส ตัวเปิดตัวเผยแห่งกองทุกข์ให้สัตว์โลกได้แบกหามกันนี่ก็คือกิเลส แต่ไม่ให้ใครเห็นนะที่ว่าเปิดเผยออกมาเป็นกองทุกข์ มันไม่เห็น สิ่งลึกลับของกิเลสมันคว้าเอามาได้หมดนั่นแหละ

นี่ก็ ๔๒ องค์แล้วพระ ให้พากันขยับขยาย มาศึกษาอบรมให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ เลอะเทอะมากนะเวลานี้พุทธศาสนาในเมืองไทยเรา เรายังเพลिनอยู่หรือ มีพระมีเณรมากเท่าไร วัดใดมากเท่าไรนั่นละกองเลอะกองเทอะกองส้วมกองถ่านอยู่ในนั้น ไม่ได้อยู่ที่ไหนนะ มันสร้างแต่ความเลอะเทอะ บวชเข้ามาเพื่อความเลอะเทอะ พวกเรานั่งอยู่

นี้ฟังกันทุกคนนะ ไม่ได้ว่าให้ผู้หญิงผู้ใดแหละ ตัวละอะทะอะมันมีอยู่กับทุกคน ต้องว่าให้ทุกคน เอาละให้พร

หลังจingham

ระยะนี้ทองคำกับดอลลาร์กำลังขึ้นนะ ก็สมกับความมุ่งหมายที่เราตั้งไว้ดังที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบนั้นแหละ ทองคำกะให้ได้ ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ จะเป็นการเสริมเกียรติแห่งชาติไทยของเรามาก และหนุนคลังหลวงของเราให้แน่นหนา มันคงขึ้น เรื่องนี้จะกระจายไปทั่วโลก เพราะฉะนั้นเราจึงเตรียมพร้อมไว้ แล้วที่จะได้รับเกียรติจากเมืองนอกเมืองนาความยินดีขอสรรเสริญ ก็จะสมกันกับเราก็เอาของเราเต็มที่ เขาสรรเสริญมาก็เหมือนกัน คราวนี้จึงเอาให้เหมาะ ทองคำอย่างไรก็ขอให้ได้ ๑๐ ตัน สำหรับดอลลาร์มันขึ้นของมันไปเรื่อย ๆ จะกำหนดดอลลาร์เราไม่กำหนด สำหรับทองคำกำหนดไว้ ถ้าได้ถึงจุดนั้นแล้วเราพอใจ เต็มกำลังความสามารถหรือว่าวาสนาของเราของพี่น้องทั้งหลาย ก็จะไปอยู่ในจุดนั้นแหละ ถ้าชาตินั้นแล้วรู้สึกว่าจะบกร่อง ไม่สบายใจเลย

ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ทองที่ได้หลังจากการมอบนั้น ๓๘ กิโล ๖๑ บาท ๕๒ สตางค์ รวมทองคำที่มอบและที่ได้รับเพิ่มจึงเป็น ๕ ตันกับ ๙๘ กิโล คราวนี้รู้สึกว่าเงินสดเฟื่องฟูขึ้นเยอะ ที่เราตระเวนเที่ยวบิณฑบาตจากพี่น้องชาวไทยเรามา เวลาไปโผล่ขึ้นก็ไปโผล่ขึ้นที่วัดป่าแก้วชุมพล เงินสดได้ถึง ๒,๑๑๕,๓๓๐ บาท ซึ่งในการออกบิณฑบาตเพื่อสมบัติทั้งหลายเหล่านั้น ก็คืออันนี้แหละเป็นจุดใหญ่กว่าเพื่อนในคราวนี้นะ นอกนั้นก็เป็ธรรมดา ๆ นี้รู้สึกว่าขึ้นสูงถึง ๒ ล้าน แล้วดอลลาร์ก็อีก ๖,๘๐๖ ดอลลาร์ อันนี้ก็ไม่ใช่เล่น ขึ้นเหมือนกันตั้ง ๖,๘๐๖ ดอลลาร์ แล้วทองคำได้ ๑๖ กิโล ๒ บาท ๔๘ สตางค์ เมื่อก่อนขึ้นทั้งนั้น เงินสดก็ขึ้น ทองคำก็ขึ้น ดอลลาร์ก็ขึ้น ถือว่าเด่นกว่าเพื่อนตั้งแต่ระยะออกพรรษามาแล้วนี้ รู้สึกจะเป็นจุดนี้ได้มากกว่าเพื่อน เสียแล้วปีนี้ เงินสดก็ได้ตั้ง ๒ ล้านกว่า รู้สึกว่าเด่นกว่าเพื่อนในงานคราวนี้ นอกนั้นก็ได้ธรรมดา ๆ อันนี้เป็นจุดเด่น

เราพยายามที่สุดแล้วเรื่องพยายามเพื่อชาติไทยของเรา เราช่วยเต็มกำลัง นี่ยังหายใจแหม่ว ๆ ต่อทองคำ ๑๐ ตัน การบริจาคสมบัติเงินทองเป็นของทานทั้งหลาย บริจาคก็ว่าหนักนะ แต่ว่าหนักเล็ก ๆ นี้คือมาหนักอยู่ที่หลวงตานะ หลวงตานี้แบกลึก ๆ แบกอยู่ใต้ดินแบกลึก ๆ คนไม่ค่อยทราบ เพราะอันนี้ไม่ออกเปิดเผยนอกจากเวลาแสดง อันนั้นได้เท่านั้น อันนี้ได้เท่านั้นไป แต่เรื่องอื่นปลีกย่อยที่เต็มอยู่ในหัวใจนี้เพื่ออุ้มชาติไทยของเราเต็มอยู่ในหัวใจเราหมดเลย อันนี้หนักอยู่ลึก ๆ ไม่ได้หนักธรรมดาหนักเสียบ ๆ หนักเล็ก ๆ เพราะเป็นความหวังใจชาติและศาสนาของเรา เราจึงเป็นห่วง

มากอยู่คราวนี้นะ อันใดที่ควรจะเป็นไปได้แค่ไหน ให้ต่างคนต่างพยายามแก้ไขความเป็นห่วงของหลวงตาให้ลดน้อย ๆ ลง จนกระทั่งถึงเข้าจุดความมุ่งหมายของเราว่าสมหวังในขั้นนี้เราก็พอใจ

นี่ก็วันไหนจะได้ไปทางยโสธร กันทรลักษณ์ ศรีสะเกษ แล้วก็มาร้อยเอ็ด ดูเหมือน ๓ จังหวัด ไปสักก็คืนก็ไม่รู้ นี่ละเราอุตสาหะไปนะ หนักมากลำบากมากแต่ทนเอา ทนเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา จากนั้นก็กลับมา เรื่องมันก็จะมีย่อยเรื่อย ๆ

โรงพยาบาลเดี๋ยวนี้ช่วยร่อยกว่าโรงขึ้นไป ๆ มากกว่าเพื่อนบรรดาที่ได้รับการสงเคราะห์ก็คือโรงพยาบาล อันดับรองลงมาก็โรงเรียน โรงเรียนก็ไม่ทราบว่่าที่หลัง เป็นสิบขึ้นไป แต่ไม่มากเท่าโรงพยาบาล อันนั้นเป็นร่อยขึ้นไปเลย สถานที่ราชการก็ไม่มากไปมากอยู่ที่โรงพยาบาล อันนี้มากจริง ๆ เรายอมรับว่ามาก เราช่วยชาติคราวนี้มันก็หนุนขึ้นทุกด้านทุกทาง ความสะดวกค่อยเป็นความสะดวกขึ้นไป เช่น โรงร่ำโรงเรียนเราไม่สร้างให้เขาก็ไม่มีโรงเรียนเรียนหนังสือ แน่เห็นไหมละ พอสร้างให้ปุ๊บได้แล้ว ๆ นี่ละช่วยกันไปอย่างนี้

เรานี้ภูมิใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่ต่างทำนุต่างมีความรักชาติ แล้วเสียสละด้วยความสามัคคีกัน ไปที่ไหนทั่วประเทศไทยเรายังไม่เคยเห็นจุดไหนว่าบกพร่องประชาชนไม่สนใจในชาติของตน ในการเสียสละ ในความพร้อมเพรียงนี้ เท่าที่ผ่านมาแล้วนี้ไม่มี คือไปไหนก็อัดแน่น ๆ ไปตามสถานที่ที่มีจำนวนผู้คนมากน้อย เต็มไปหมดเหมือนกัน อย่างไปตามตำบล อำเภอนี้ก็เต็มไปหมดทั่วประเทศไทย เราจึงได้อุตสาหะพยายาม แล้วก็ค่อยหนุนขึ้น ๆ อย่างนี้

อันหนึ่งที่มีความหวังอย่างมากก็คือ เวลานี้เท่านั้นที่เราจะได้ชนสมบัติเข้าสู่คลังหลวงของเรา เวลานี้เป็นเวลากำลังต่างคนต่างช่วยชาติของตน ๆ เป็นโอกาสที่จะได้หนุนสมบัติเข้าสู่ชาติไทยของเราให้มีความแน่นหนามั่นคงก็มีระยะนี้ อยากจะพูดว่าเท่านั้น จากนี้ไปใครจะมา เราไม่ได้โอ้อวดนะ ใครจะมานำพี่น้องทั้งหลายอีก การพูดทั้งนี้เราไม่ได้พูดโอ้อวด พูดตามเหตุการณ์ ว่าจะมีใครมานำ เราอยากพูดว่าจะไม่มี แม้แต่เราเองเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายนี้ ก็นำออกมาจากการกระเทือนใจอย่างมาก ถ้าธรรมดาก็ไม่ออกเหมือนกัน แต่ไม่ออกก็มีแต่เป็นความกังวลห่วงใยอยู่อย่างนั้น เออ ๆ อยู่อย่างนั้น

ที่ออกคราวนี้ออกด้วยความกระเทือนใจ มันกระเทือนหนักนะไม่ใช่ธรรมดา ถึงร้องไห้เลยเถียวเรา ค่อยเอนลง ๆ จะจมแน่นอน เราอยากเอาตำแหน่งอนเข้าไปวางหน้าไว้เลย จะไปถึงจุดแน่นอนจนได้ ดูเหตุการณ์บ้านเมืองก็มีแต่โศก ๆ ไม่ได้พุงขึ้นแล้วเหตุการณ์ที่เป็นมาแล้วหนุนกันเพื่อจมนี่ก็ติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรัง อันนี้หนัก

จนถึงขนาดคนบ้านนอกบ้านนาทั้งหลาย รรรานี้เหมือนว่าเดินขบวนรถไฟเที่ยวกีดเที่ยว ขวางรัฐบาลไปหมดทุกแห่งทุกหน ก็แสดงว่ารัฐบาลไม่มีปัญญาจะช่วย มีแต่ปัญญาจะ ลากลง ๆ อันนี้ก็ชัด แล้วจากนั้นที่มันกระเทือนมากก็คือ ดิดหนีเขานี้เป็นเครื่องยืนยัน ได้เลยว่าเมืองไทยเราถ้าเขากำเมื่อไรจมน อันนี้ที่มันกระเทือนเอาமாகนะ

เราคิดสงสารปู่ย่าตายายบรรพบุรุษที่เป็นพ่อเป็นแม่ของพวกเขา มาพยายามพา ถ้อพาพายพาจุดพาลากมาเป็นความสงบร่มเย็นเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ แล้วที่นี้มาถึง ลูกหลานไทยนี้มีแต่จะจมลง ๆ หาที่จะพยุงขึ้นไม่มี มองไปไหนมีแต่จะจมลง ๆ แล้ว เข้าไปถึงจุดใหญ่ที่ดิดหนีเขาละซี ดิดหนีเขาตั้งหลายแสนล้านดอลลาร์ ฟังซินะ อะไร ๆ ก็พะรุงพะรังมีแต่จะลากกันลง ๆ เราประมวลมาแล้วให้ลูกศิษย์เข้าไปสืบถามใจกลาง เรื่องราวอันใหญ่หลวงภายในนี้อีก เอาความจริงออกมาอีกเพื่อพิจารณาให้ถนัดชัดเจน มีแต่เรื่องโสกันลง ๆ ที่กระเทือนมากก็คือว่าหลายแสนล้านดอลลาร์ ที่จุดนี้ก่อน คือเงิน หลายแสนล้านดอลลาร์นี้มันก็เหมือนกับอุ้งเดียวใหญ่ ครอบหัวชาติไทยเราทั้งประเทศ หัวเราก็ก่อหัวหนู ๆ กำที่เดียวหมดเลย

เขาจะกำเมื่อไรก็ได้ ไม่มีใครมีอำนาจเหนือเขา เพราะเขาเป็นนายหนี้เรา พุดคำ เดียวเท่านั้น ไม่มีอะไรมาใช้หนี้ เราจะเอาเมืองไทยนี้เป็นบ่อยว้างันเลย ทั้งประเทศ เปลี่ยนชื่อคนไทยให้เป็นหมาไทยไปหมดเลยก็ได้ เข้าใจไหมละ นี่ละที่มันกระเทือนใจ เรามากตรงนี้นะ แล้วก็ลงกันทั้งประเทศ หมดคักดีศรีติงามที่พ่อแม่พี่น้องของเรา ปู่ย่าตายาย พาจุดพาลากมา แล้วก็มาจมให้เห็นต่อหน้าต่อตา เราเป็นพุทธคนหนึ่ง ก็ เป็นลูกหลานไทย ให้เห็นประจักษ์ชัดเจนนี มันก็กระเทือนอย่างแรงทีเดียว โถ อย่างนั้น เขียวเธอทำไง เขากำเมื่อไรก็ได้ นี่เขาเรียกว่า สงครามเศรษฐกิจ ไม่ต้องใช้ปืนผาหน้าไม้ อะไร กำที่เดียวเอานายหนี้มาเหยียบที่เดียว

เอ้า ถ้าหากว่าเมืองไทยไม่ยอมจมน เอาเงินมาใช้หนี้เรา ที่นี้สตาจค์หนึ่งเราก็ไม่มี อย่างว่าแต่ดอลลาร์เลย แล้วจะทำไ้ ก็มีแต่จมนเท่านั้นแหละ นี่ที่เราร้องโ้ก้กันนะ โ้ยัย.กระเทือนแรงสุด เราไม่ลืมนะ หลวงตาก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายแล้วตลอดมา ว่า เราจริงจังมากนะ ถึงขั้นจริงจัง เช่น จริงจังต่อเมืองไทยที่จะล่มจะจมน คิดพลิกคิดแพลง ที่จะให้ฟื้นคืนมานี้เต็มหัวใจด้วยกันกระเทือนอย่างแรงกล้า เราไม่ยอมพบเห็นชาติไทย ของเราทั้งชาติจมนต่อหน้าต่อตา ที่เราก้เป็นคนไทยเหมือนกัน แล้วก็จมนไปด้วยกันยัง ไรกัน จึงกระเทือนมากทีเดียว มีแต่เรื่องที่จะให้จมน ๆ ถึงร้องโ้ก้ เอ้า.ออกเลยที่นี้ จะ เป็นผู้นำเป็นไ้เป็นกัน นั้นละถึงได้เริ่ม แล้วความรู้สึกอันนี้ที่ฝงใจมันไม่ได้อนนะ เพราะฉะนั้นจึงเห็นยวนั้นก้วานนี้มาเพื่อจะพยุงให้ขึ้น ตามความมุ่งหมายของเราที่ กระเทือนใจอย่างหนักมาตั้งแต่เริ่มแรกว่า

นี่เป็นโอกาสของพี่น้องชาวไทยเราที่ควรจะได้ ในเวลาเช่นนี้เป็นเวลาที่ยังเหมาะสมอยู่มากทีเดียว ต่างท่านต่างมีเท่าไรก็ให้รวบรวมกันเข้ามา บริจาคให้ได้ทองคำ ขออย่าให้ต่ำกว่า ๑๐ ตันเถอะนะ เพราะหลวงตาเข้าไปดูคลังหลวงเอง ดูทุกอย่างพิจารณาทุกอย่างแม่นยำทุกอย่างด้วยนะ ก่อนที่จะมาระบายกระจายให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ไม่ใช่พูดล่ำลือกันนะ ละเอียดล่อยทุกอย่าง จึงต้องพยายามตะเกียกตะกาย ขอให้ได้ทองคำนี้ ๑๐ ตัน แล้วอบอูนมากทีเดียว ถ้าว่าหายใจไม่เต็มปอดก็ค่อนข้างไปเลย หายใจสบาย ๆ ตรงนี้ละ คำนวณดูแล้ว ประเทศไทยเราทั้งประเทศถ้ามีทองคำขนาดนั้นพอดีเหมาะเราจึงพยายามใส่จุดนั้นแหละ ส่วนดอลลาร์ก็หมุนกันไป ๆ อันนี้ก็เป็นที่สมมติหมุนชาติรอง ๆ ไปกับทองคำของเรา ดอลลาร์นั้นหมุนไปทางไหนบ้างจะให้เป็นประโยชน์แก่ชาติของเรา

(พิมพ์ธนบัตรเพิ่ม แล้วก็หมุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศที่จะค้าขายด้วยกัน)

เอ่อ นี่ละ ดอลลาร์มันก็หมุนเข้าไประหว่างนี้ พิมพ์ธนบัตรเพิ่มอีกก็ได้จากดอลลาร์ที่มีจำนวนมาก มากเท่าไรก็พิมพ์เพิ่มขึ้นไปได้ นี่อันหนึ่งนะ สำคัญ แล้วอะไรอีกละ

(เป็นหลักประกันของประเทศไทยครับ ว่ามีเงินทองเขาเชื่อถือมาค้าขายด้วย)

เอ่อ เป็นหลักประกันของประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นเราจึงให้หมุน แต่เราไม่พูดดอลลาร์ เพราะยังงมงายกันตามกันไป หลักใหญ่ของเราอยู่ที่ทองคำ ขอให้ได้ทองคำตามความมุ่งหมายของเราแล้วก็กระจายไปถึง ขอพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศได้ ๑๐ ตัน เราพอใจ แล้วชื่อเสียงของเมืองไทยเราตอนที่จมน้ำก็กระเทือนไปหมดแล้ว ทั่วโลกเขารู้กันหมด เมืองไทยกำลังจะจมน้ำ ๆ หายใจแฉ่ว ๆ ๖๒ ล้านคน หายใจแฉ่ว ๆ พี่นขึ้นมาจากเวลานี้ ๆ เวลานี้หายใจได้สะดวกสบายแล้ว การติดหนี้เขาก็ผ่านไปได้อย่างสบาย การติดหนี้สำคัญมากจนได้ตรงที่ติดหนี้ เมื่อเราไม่ติดเราไม่จมน้ำ ถ้าจะมาทำด้วยวิธีใด เหตุผลกลไกมันก็บอก คนทั้งโลกก็เห็นใจรู้ สมมุติว่าจะมาบุกเรานี้บุกเพราะเหตุไร นั่น คนทั้งประเทศเขาก็รู้กัน ดีไม่ดีเขาก็รู้มเอาประเทศที่จะมาฮุบเราให้จมน้ำก็ได้ แต่ที่ว่าติดหนี้เขาเท่านั้นพูดไม่ออกนะ หมดเลย นี่ละที่มันกระทบกระเทือนใจมากตรงนี้นะ

นี่ก็ผ่านไปได้แล้ว เงินที่ติดเขาเราจะใช้ได้สองปีเวลานี้นะ ปีหนึ่งนี้ใช้ได้เต็มเหนี่ยว ยังอีกปีที่สองใช้ได้อีก แล้วเขาก็บอกเขาไม่ใช่ เขาจะเก็บไว้สำหรับประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา เขาจะใช้ตามกฎกติกาสัญญากันเท่านั้น ใช้ไปเพราะเขามีอยู่แล้วอันหนึ่ง ทุกอย่างก็เต็มตื่นขึ้นมาตื่นขึ้นมา ๆ แล้วเวลานี้ นี่ก็เห็นผลมากทีเดียว เมืองไทยของเรารู้สึกเห็นผลมากตั้งแต่เริ่มช่วยชาติมา อะไรก็พุ่งขึ้นด้วยกัน ๆ ไม่ปรากฏว่าเรื่องช่วยชาติ ชาติได้ล่มจมลงไป ๆ เพราะคนไทยช่วยชาติเรายังไม่ปรากฏ ปรากฏตั้ง

แต่กำลังฟื้นขึ้นมา ด้วยอำนาจแห่งพี่น้องชาวไทยทั้งชาติมีความรักชาติสามัคคีและเสียสละด้วยกัน นี้ค่อยดีขึ้นขึ้นมา ๆ เท่านั้นเราเห็น มีแต่สร้างความภูมิใจให้พี่น้องชาวไทยเรา แล้วต่อไปก็ขอให้พยายามทุกคน ๆ

หลวงตาก็ตะเกียกตะกายอย่างนี้แหละ ก็เคยพูดแล้วเราพอทุกอย่างไม่เอาอะไรเลยแหละ รอแต่ลมหายใจขาดสะบั้นแล้วติดฝังเลยเท่านั้น แต่พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศเป็นยังงี้นี่ซิ แล้วไม่มีแต่ประเทศไทย ผู้ที่อยู่เมืองนอกซึ่งเป็นคนไทยก็เป็นห่วงเป็นใยชาติไทยเป็นเสียงเดียวกันหมด เวลาทางนี้หายใจเต็มปอดทางโน้นก็เริ่มหายใจเต็มปอดด้วยกัน นี่มันกระเทือนกันหมดนะ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายคิดให้ลึกซึ้งให้กว้างขวางนะ อย่าคิดแบบสุขเอาเผากิน อย่างที่เขาคิดทุกวัน นี่สุขเอาเผากิน เห็นแก่รำไกร้วย เห็นแก่อำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ ไม่มีเหตุมีผลอะไรที่ติดแนบในการดำเนินงานของตนเลย มีแต่จะเอาจะกินจะกลืนสร้างอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ ขึ้นมาเหยียบทั้งชาติทั้งศาสนาให้จมลงอย่างไม่มีเหตุมีผลเลย มันฟังไม่ได้

นี่ที่เราประกาศออกมาให้รู้ชัดเจนก็คือหลักเกณฑ์ของเราสมบูรณ์แบบ คือความถูกต้องดีงาม สิ่งที่เป็นมหากัณฑ์มันก็เป็นมหากัณฑ์เต็มแบบของมันด้วยเหตุผลไม่มีมีแต่จะเอาทำเดี่ยว ๆ ด้วยมุกะลุตุตัน เป็นเรื่องของมหาโจรล้วน ๆ ที่จะปล้นชาติปล้นศาสนาของชาติไทยของเรา อย่างหน้าด้านเห็นชัด ๆ เพราะฉะนั้นถึงต้านกันอย่างหนัก ละซิ ไม่ต้านไม่ได้เราเป็นเจ้าของสมบัติ สมบัติจะยังอยู่ที่ใดใช้มาในบ้านเรือนของเรา เจ้าของสมบัติเป็นผู้เก็บผู้รักษาเป็นผู้จ่าย รู้จักประมาณเองในสมบัติของตนในครอบครัวแต่ละครอบครัว อันนี้สมบัติของชาติคนทั้งชาติจะไม่รักไม่สงวนไม่เก็บรักษาได้ยังไง อะไรที่จะเข้ามากระทบกระเทือนส่วนใหญ่ของเราให้เสียมันก็ต้องออกรับกัน ๆ เราเป็นเจ้าของสมบัติ นั่นเป็นมหาโจร

เพราะไม่มีเหตุผลอะไรเลย ที่จะมาเอาสมบัติของคนทั้งชาติไป คนทั้งชาติเป็นเจ้าของสมบัติของชาติทั้งศาสนาทั้งชาติ ดูเอาคนไทยทั้งหมดนี้เป็นเจ้าของด้วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยกัน รักษาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ตึกดำบรรพ์กระทั่งปานนี้ แล้วจะขึ้นมางาบเอา ๆ อย่างหาเหตุผล ไม่ได้ว่างั้นเลย นี่ละที่มันเอากันรับกันนะ เราถึงบอกตรง ๆ เวลาที่เราอยู่ในท่ามกลางการช่วยบ้านช่วยเมือง หรือรักษาชาติบ้านเมือง สมบัติของชาติบ้านเมืองทั้งศาสนาด้วย เราอยู่จุดศูนย์กลาง มันมาเราจึงต้องกระเทือนเราก่อนอื่น ๆ ทางศาสนารู้สึกกระเทือนมาก เพราะเหตุไร เพราะเราเป็นพระนี่กับศาสนาเป็นอันเดียวกันแล้วนี่ มากกระเทือนก็بيبเข้านี้ก่อนเลย ทางชาติก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง

ธรรมดาชาตินี้เราไม่ไปเกี่ยวนะ ตามหลักธรรมหลักวินัยขัดกัน แต่เมื่อมีเรื่องราวเข้าไปอย่างนี้ อย่างที่เราดำเนินมานี้ละ สมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายฝากความไว้

วางใจกับเรา มอบให้เราเป็นผู้ทำหน้าที่แทนเจ้าจุดศูนย์กลางคือชาติบ้านเมืองใช้ไหมล่ะ เมื่อเข้าไปนี่ถูกกีดถูกขวาง ก็เราเป็นผู้รับผิดชอบสมบัติพี่น้องชาวไทย เราจะจิตจางหลับ ตาอยู่ได้ยังไง นั่นละที่นี้ มันก็เป็นเรื่องของเราโดยตรงของชาติบ้านเมืองขึ้นโดยตรง มันก็เอากันตรงนั้น เข้าใจไหม เพราะฉะนั้นการทําย่างนี้ของเราจึงไม่มีผิด เราก้าวเดินตามหลักธรรมหลักวินัย ถ้าธรรมดาแล้วพระจะเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างนั้นไม่ได้ เพราะเป็นปกติดีงามอยู่แล้ว ไปยุ่งหาอะไร พระเป็นพระ ธรรมวินัยเป็นธรรมวินัย กฎหมายบ้านเมืองเป็นกฎหมายบ้านเมือง

แต่เมื่อธรรมวินัยที่ประกอบด้วยความเมตตาเกี่ยวโยงของคนทั้งประเทศแล้ว นำเข้าไปสู่จุดนี้แล้วเป็นอันตรายต่อสมบัติ อันนี้แหละที่มันเอากันเข้าใจไหม งานของเราที่งานของชาติบ้านเมืองทั้งศาสนาก็รวมกันเป็นจุดใหญ่ที่จะออกต้านทานกัน นี่ละที่เราทำได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราทำทุกอย่างพิจารณาตามหลักธรรมหลักวินัย เราไม่ให้เคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัยนะ ทำตามนั้นทั้งนั้น เวลาชาติบ้านเมืองที่ผ่านมา เราก็ทำแบบนี้ถูกต้อง ทีนี้มาเกี่ยวกับเรื่องศาสนา นี่ก็จะมาพึ่งเหยียบหัวพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นที่เทิดทูนของคนไทยทั่วประเทศ เราอยากพูดอย่างนั้น แล้วใครจะไปยอม ตั้งแต่หัวเราเองใครจะมาเหยียบก็มาเหยียบชิว ยกเว้นให้แต่หมัดกับเหาเข้าใจไหม เหมานั้นขึ้นชี้ไล่ด้วยเราก็ไม่ว่า แต่ตื่นคนที่มาขึ้นเหยียบนี้มาว่างั้นเลยเข้าใจไหม

รักษากันเทิดทูนเท่าไร พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกจะว่าไง ใครจะมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้าได้วะ ถ้าคนไทยไม่ตายกันทั้งชาติแล้วเหยียบไม่ได้ว่างั้น นี่อันหนึ่งที่มันออกรับกันอย่างรุนแรงด้วยความถูกต้องดีงาม ไม่ได้ผิดนี้ การต้านทานมากน้อยไม่ผิด ธรรมวินัยกาลตลอดเวลาที่จะเคลื่อนไหวไปมาอย่างไร เทียบกับหลักธรรมหลักวินัย กฎหมายบ้านเมืองเป็นอย่างไร เอาเข้ามาตรงไหนมันมีแรงได้แรงเสียต่อกัน เราแยกเราแยะตลอดเวลา พอเสร็จแล้วสั่งการลงไป ๆ เมื่อเด็ด เด็ดเลย เราบอกร่างนี้นะ

นี่ก็ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่า เราเสียสละต่อชาติไทยของเราและศาสนาขนาดไหน อะไรเข้ามาแตะไม่ได้ เวลาเราอยู่ในจุดศูนย์กลางนี้จะเข้ามาแตะไม่ได้ ถ้าคอเราไม่ขาดเสียก่อนแตะไม่ได้นะ นี่เราพยายาม ทีนี้ของเราที่ค่อยเป็นค่อยไป ให้พากันพุงกัน อุตส่าห์พยายาม ทีไหน ๆ ก็ตามเถอะขอให้ชาติไทยของเรามีความอบอุ่นด้วยจุดศูนย์กลางคือคลังหลวงของเรา มีทองคำเป็นตัวประกันแล้วเราก็เป็นที่พอใจอบอุ่น เงินทองข้าวของอยู่ในกระเป๋าของเราเราใช้ประจำวันของคนทุกคน ถึงจะหมดจะสิ้นเปลืองไปก็ไม่ทำเราให้ล้มจม แต่คลังหลวงของเราหมดไปไม่ได้นะ จมทันทีเลย ให้เอาอันนี้มาเป็นตัวประกัน เงินในกระเป๋าเราหมดไม่จม แต่สมบัติคลังหลวงหมดเมื่อไรจมเมื่อนั้น ให้พากันรักสงวนตรงนี้ให้ดีนะ เอาละพอวันนี้พูดเพียงเท่านั้น

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com